

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl JUDr. Vlastou Formánkovou jako samosoudkyní ve věci

žalobkyně: [osobní údaje žalobkyně]

bytem [adresa]

zastoupená advokátkou Mgr. Veronikou Holou
sídlem Pražská 140, 261 01 Příbram I

za účasti

účastníka: Statutární město Plzeň, IČ 00075370

sídlem náměstí Republiky 1, 301 00 Plzeň

zastoupený advokátem JUDr. Robertem Vargou
sídlem Zbrojnická 229/1, 301 00 Plzeň

proti rozhodnutí [stát. instituce] ze dne [datum rozhodnutí] [číslo jednací]
[spisová značka] ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu [územní
celek] ze dne [datum rozhodnutí] [číslo jednací], sp. zn.
[spisová značka] (o zvýšení náhrady za vyvlastněný pozemek – žaloba
dle části páté o. s. ř.)

takto:

- I. Žaloba o zvýšení náhrady za vyvlastnění pozemku [parcelní číslo] o výměře 2 054 m², zahrada, [územní celek], k. ú. [obec] zapsaného na [list vlastnictví] se zamítá.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit účastníku řízení na nákladech řízení částku 2 541 Kč k rukám právního zástupce účastníka JUDr. Roberta Vargy do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Rohrsetzerová

1. Krajskému soudu v Plzni byla dne 17. 7. 2019 doručena žaloba žalobkyně ze dne [datum] proti rozhodnutí Krajského úřadu [územní celek] [číslo jednací] [číslo] (dále napadené rozhodnutí) a rozhodnutí [stát. instituce] ze dne [datum rozhodnutí] [číslo jednací] [anonymizováno] [spisová značka] (dále prvoinstanční rozhodnutí), která byla předána úseku správního soudnictví v řízení vedeném pod sp. zn. 30 A 73/2019.

Prvoinstančním rozhodnutím bylo I. žalobkyni odňato vlastnické právo k pozemku [parcelní číslo] o výměře 2054 m² zahrada na [list vlastnictví] v k. ú. [obec] a toto vlastnické právo přešlo na vyvlastnitel. II. vyvlastniteli Statutárnímu městu Plzeň byla stanovena povinnost zahájit uskutečňování účelu vyvlastnění, tj. zahájením stavby, Městského okruhu, úsek [ulice] ([ulice]) – [ulice] v [obec]“ v zákonem stanovené lhůtě s možností prodloužení. III. - zároveň byla stanovena náhrada pro vyvlastňovanou ve výši 3 000 000 Kč podle znaleckého posudku ze dne [datum], č. [rok] [číslo] společnosti [právníká osoba] [anonymizována dvě slova] - vyvlastniteli byla uložena povinnost zaplatit vyvlastňovacímu úřadu náklady za znalecký posudek.

2. K odvolání žalobkyně bylo prvoinstanční rozhodnutí Krajským úřadem [územní celek] změněno jen tak, že jednotlivé výroky byly doplněny o odkaz na zákonná ustanovení a prvoinstanční rozhodnutí pak bylo podle § 90 odst. 5 správního řádu potvrzeno.

3. Žalobkyně v návrhu rozsudečného výroku navrhla zastavení vyvlastňovacího řízení, eventuálním petitem pak zamítnutí žádosti vyvlastnitel o vyvlastnění sporného pozemku a zároveň dalším eventuálním petitem uplatnila požadavek náhrady za vyvlastněný pozemek ve výši vycházející ze znaleckého posudku, který žalobkyně ve správním řízení údajně předložila s přihlédnutím k zákonným navýšením.

4. Předmětná žaloba sice směřovala proti jedinému rozhodnutí, ale podle z. č. 184/2006 Sb. v platném znění (dále jen, „vyvlastňovací zákon“), podle ust. § 24 odst. 4, soudní ochranu proti náhradovým výrokům poskytují civilní soudy podle části páté zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen, „o.s.ř.“). Proto správní soud v souladu s ust. § 39 odst. 2 s. ř. s. vyloučil k samostatnému projednání a rozhodnutí výrok o stanovení náhrady pro vyvlastňovanou a i výrok, jímž byla vyvlastniteli stanovena povinnost k úhradě nákladů za znalecký posudek ve výši 19 965 Kč.

5. Vyvlastnitel žádnou žalobu, kterou by brojil proti zaplacení nákladů za znalecký posudek správnímu orgánu, v zákonné lhůtě ani později nepodal, takže předmětem současného řízení byla pouze nákladová žaloba žalobkyně. Soud dovedl, že byla podána v zákonné lhůtě a s jejím projednáním musel vyčkat skončení řízení před správními soudy s ohledem na ust. § 28 odst. 2 vyvlastňovacího zákona.

6. Rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 10. 2019 č. j. 30 A 73/2019 – 153 byla žaloba na zrušení rozhodnutí Krajského úřadu [územní celek] ze dne [datum] ve vztahu k výrokům I. a II. rozhodnutí [stát. instituce] ze dne [datum] (viz shora) zamítnuta a žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení včetně Statutárního města Plzeň jako osoby zúčastněné na řízení.

7. Kasační stížnost stěžovatelky Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 25. března 2022 č. j. 4 AS 449/2019 – 51 zamítl.

8. Z uvedeného je zřejmé, že projednání věci soudem podle části páté o. s. ř. nepředstavuje způsob přezkoumávání správnosti (zákonosti) rozhodnutí správního orgánu obdobný správnímu soudnictví, ale podstata projednání a rozhodnutí téže věci, o níž bylo pravomocné rozhodnutí správního orgánu, v občanském soudním řízení spočívá v tom, že se účastníku řízení před správním orgánem umožňuje, aby požadoval nové projednání sporu nebo jiné právní věci u soudu a nové rozhodnutí ve věci, pokud soud dospěje k jiným závěrům než správní orgán.

9. Nové projednání věci soudem tak navazuje na řízení před správním orgánem, aniž by bylo jeho výsledky vázáno a předpokládá, že spor nebo jiná právní věc budou – v takovém rozsahu, v jakém o nich bylo před správním orgánem skončeno řízení – soudem definitivně uzavřeny a že nemohou být vráceny správnímu orgánu k dalšímu (novému) projednání a rozhodnutí.

10. Z uvedeného vycházejí mimo jiné požadavky na obsah žaloby (§ 246 odst. 2 o. s. ř.). Náležitostí žaloby tedy není návrh na zrušení, změnu nebo nahrazení, napadeného“ pravomocného rozhodnutí správního orgánu, kterým bylo řízení ve věci (ve vztahu k žalobkyni) před správním orgánem skončeno, ale – kromě dalšího – označení rozhodnutí správního orgánu a údaj o tom, v jakém rozsahu a jak má být spor rozhodnut, tedy, jinak řečeno, údaj o tom, v jakém rozsahu má být věc již pravomocně rozhodnutá správním orgánem znovu projednána a rozhodnuta soudem a jakým způsobem má soud o předmětu řízení znovu (a definitivním způsobem) rozhodnout.

11. Pro řízení před soudem tak byl rozhodující postup vyplývající z ust. § 246 odst. 2 o. s. ř. a § 250b odst. 3 o. s. ř. S ohledem na žalobní tvrzení a i průběh řízení proto nalézací soud (§ 28 odst. 1 zákona o vyvlastnění), i když podaná žaloba nebyla úplně bezchybná, považoval vyjádření žalobkyně prostřednictvím právního zástupce při ústním jednání o žalobním požadavku 4 827 000 Kč (vyplacených 3 000 000 Kč a zvýšení náhrady podle § 28 vyvlastňovacího zákona) za odstranění vad a upřesnění žalobního petitu.

12. Účastníky řízení jsou v daném řízení žalobce a ti, kdo byli účastníky v řízení před správním orgánem, tj. v rámci vyvlastňovacího řízení. Pro projednání žaloby platí obecná úprava dle o. s. ř., ale ve vztahu k rozhodnutí soudu ve věci samé obsahuje výrazné specifikace ust. § 28 odst. 3 zákona o vyvlastnění.

Podle ust. § 28 odst. 3 zákona o vyvlastnění, soud při určování výše náhrady zohlední všechny okolnosti tak, aby dospěl ke spravedlivé náhradě. V odůvodněných případech stanoví částku vyšší s přihlédnutím k mimořádným vlastnostem vyvlastňovaného pozemku nebo stavby, popřípadě k mimořádným okolnostem věci. Kromě náhrad uvedených v § 10 lze za vyvlastnění poskytnout vyvlastňovanému

- a) částku v maximální výši 40 % z ceny stanovené podle § 10 odst. 1 písm. a) a § 10 odst. 4 a 5 za zmírnění tvrdosti vyvlastnění, zohledňující i délku vlastnictví pozemku nebo stavby více než 15 let od nabytí za úplatu,
- b) částku v maximální výši 10 % z ceny stanovené podle § 10 odst. 1 písm. a) a § 10 odst. 4 a 5 v případě polohy pozemku nebo stavby v zastavěném území,
- c) částku v maximální výši 10 % z ceny stanovené podle § 10 odst. 1 písm. a) a § 10 odst. 4 a 5 v případě polohy pozemku nebo stavby v území se zvláštní architektonickou hodnotou, případně se zvláštní historickou hodnotou, nebo
- d) částku v maximální výši 20 % z ceny stanovené podle § 10 odst. 1 písm. a) a § 10 odst. 4 a 5 v případě významu pozemku nebo stavby pro podnikatelskou činnost.

13. Podle § 10 odst. 1 zákona o vyvlastnění za vyvlastnění náleží vyvlastňovanému náhrada

- a) ve výši obvyklé ceny pozemku nebo stavby včetně jejich příslušenství, došlo-li k odnětí vlastnického práva k nim, nebo
- b) ve výši ceny práva odpovídajícího věcnému břemenu zjištěné podle oceňovacího předpisu, došlo-li k omezení vlastnického práva k pozemku nebo stavbě zřízením věcného břemene nebo došlo-li k odnětí nebo omezení práva odpovídajícího věcnému břemenu.

Podle § 10 odst. 2 zákona o vyvlastnění kromě náhrad uvedených v odstavci 1 náleží vyvlastňovanému též náhrada stěhovacích nákladů, nákladů spojených se změnou místa podnikání a dalších obdobných nákladů, které vyvlastňovaný účelně vynaloží následkem a v souvislosti s vyvlastněním.

Podle § 10 odst. 3 zákona o vyvlastnění náhrady podle odstavců 1 a 2 se stanoví takovým způsobem a v takové výši, aby odpovídaly majetkové újmě, která se u vyvlastňovaného projeví v důsledku vyvlastnění.

Podle § 10 odst. 4 zákona o vyvlastnění stanoví-li se náhrada na základě ocenění, musí být ocenění provedeno podle oceňovacího předpisu účinného v době rozhodování o vyvlastnění. V případě, že obvyklá cena pozemku nebo stavby by byla nižší než cena zjištěná podle oceňovacího předpisu, náleží vyvlastňovanému náhrada ve výši ceny zjištěné podle oceňovaného předpisu.

Podle § 10 odst. 5 zákona o vyvlastnění cena pozemku nebo stavby se pro účely stanovení náhrady určí podle jejich skutečného stavu ke dni podání žádosti o vyvlastnění; přitom se nepřihlédne k jejich zhodnocení nebo znehodnocení v souvislosti s navrženým účelem vyvlastnění. Obdobně se postupuje pro účely stanovení náhrady za zřízení práva odpovídajícího věcnému břemenu.

14. Podle § 250c odst. 2 o. s. ř. stejnopis žaloby soud doručí též správnímu orgánu, který o sporu nebo o jiné právní věci rozhodl, a umožní mu, aby se k žalobě písemně vyjádřil.

15. V souladu s tímto ustanovením [stát. instituce] ve svém stanovisku se žalobou celkově ani s jednotlivými námitkami nesouhlasil a odkázal na spisový materiál, který soudu předložil. Žalobu považoval za neopodstatněnou a zmatečnou a v kontextu vlastního rozhodování poukázal na to, že v dané věci žádné nedostatky na straně správního orgánu nebyly zjištěny ani Krajským soudem v Plzni, ani Nejvyšším správním soudem, ani Ústavním soudem.

16. S ohledem na povahu předcházejícího správního řízení, rozsah předloženého spisového materiálu i s ohledem na délku vyvlastňovacího řízení nařídil soud před ústním jednáním jeho přípravu.

V jejím rámci žalobkyně poukázala na to, že se vyvlastnění bránila ve správním řízení, leč neúspěšně. Proto se jí jedná v tomto řízení o stanovení obvyklé ceny za vyvlastněný pozemek a zároveň o navýšení ceny ve smyslu zákona, jak ostatně v průběhu řízení doplnila.

Účastník řízení poukázal na to, že žalobkyně byla ve skutečnosti přeplacena, neboť vyvlastnitel nakonec akceptoval cenu dle znaleckého posudku znalce (výše uvedené 3 000 000 Kč) který pozemek oceněn nikoli jako zahrada, ale jako stavební parcela. Již z tohoto důvodu požadoval zamítnutí projednávané žaloby.

17. Na základě postojů a argumentace účastníků provedl soud k důkazu šetření na místě samém a za pomoci vlastní fotodokumentace, nákresů a map předložených účastníkem identifikoval původní pozemek a jeho začlenění (nezbytné) do již dokončené stavby tzv., „západního okruhu“.

18. K důkazu měl soud rovněž k dispozici značné množství spisového materiálu. Vzal v této souvislosti za prokázané, že průběh a obsah samotného vyvlastňovacího řízení je spolehlivě podchycen jak ve správním spisu [stát. instituce] sp. zn. [spisová značka] [anonymizováno], tak i ve spisu téhož úřadu sp. zn. [anonymizováno] [spisová značka] a rovněž ve spise Krajského soudu v Plzni sp. zn. 30 A 73/2019, a proto se soustředil na tvrzení a důkazy ve vztahu k výroku o náhradě za vyvlastnění a jejím navýšení.

19. V řízení nebylo spornou skutečností, že se žalobkyně vyvlastnění pozemku, který byl v jejím vlastnictví více než 15 let, aktivně bránila jak v řízení před správními orgány, tak i před soudy. Naproti tomu v předcházejícím mimosoudním jednání s vyvlastnitelem Statutárním městem Plzeň, byla poměrně pasivní. Tato tvrzení vyvlastnitel nebyla ani ve správním řízení žalobkyní vyvrácena, jak vyplývá z obsahu listinných důkazů, zejména pak z rozhodnutí odvolacího orgánu i z rozsudku č. j. 30 A 73/2019 – 153, které byly k důkazu provedeny. V této souvislosti se soud s argumentací stěžovatelky o jejím údajném znevýhodnění oproti jiným osobám, kterým byly vykupovány na území Města [anonymizováno], v jiných lokalitách jiné pozemky, nemohl neztotožnit, neboť k důkazu bylo z návrhů dvou předložených smluv zjištěno, že se nejednalo o lokalitu předmětné stavby tzv., „západního okruhu“.

20. Ohledně této lokality [územní celek] skutečně uzavřelo směnnou smlouvu s odlišným vlastníkem od žalobkyně, přičemž v řízení nebylo nikterak zpochybněno, že se tak stalo na základě jednání před zahájením procesu o vyvlastnění, tedy už v době, kdy žalobkyně zůstala vůči vyvlastniteli nekontaktní.

21. Podle tvrzení žalobkyně měla být výše náhrady za vyvlastnění stanovena podle znaleckého posudku [právní osoba] s.r.o., který stanovil obvyklou hodnotu pozemku ve výši 4 827 000 Kč, a tento posudek soudu v aktuálním řízení skutečně předložila. Soud provedl tento listinný důkaz a zjistil, že sporný pozemek, který byl na [list vlastnictví] veden jako zahrada, byl skutečně znalecky oceněn jako komunikace, která má sloužit jako součást komunikační sítě obce s nadregionálním významem – tedy nejen pro místní obsluhu obce [anonymizováno]. Z připojené fotodokumentace pak soud zjistil, že se jednalo o pozemek neoplocený a neudržovaný.

22. Naproti tomu účastník řízení ke svému tvrzení o nadhodnocení náhrady předložil znalecký posudek Ing. [jméno] [příjmení], z něhož soud k důkazu zjistil, že s ohledem na ust. § 10 odst. 5 zákona o vyvlastnění lze obvyklou cenu sporného pozemku stanovit ve výši 205 400 Kč (100 Kč/m²).

23. Podle ust. § 20 odst. 1 zákona o vyvlastnění náhrada se stanoví na základě znaleckého posudku vyhotoveného na žádost vyvlastňovaného, pokud jej vyvlastňovaný předloží vyvlastňovacímu úřadu ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy bylo vyvlastňovanému doručeno uvědomění o zahájení vyvlastňovacího řízení, v opačném případě se náhrada stanoví na základě znaleckého posudku podle § 5 odst. 2 písm. a) vyhotoveného na žádost vyvlastnitel; ustanovení § 10 odst. 4 tím není dotčeno.

Podle ust. § 20 odst. 2 vyvlastňovaný a každý, kdo pozemek nebo stavbu užívá z jakéhokoliv právního důvodu nebo i bez právního důvodu, je povinen umožnit znalci ustanovenému vyvlastňovacímu úřadem prohlídku pozemku nebo stavby potřebnou k vypracování posudku, jestliže mu znalec prokazatelně oznámil dobu prohlídky alespoň 3 týdny předem.

Podle ust. § 20 odst. 3 nesplní-li vyvlastňovaný povinnost podle odstavce 2, znalec vypracuje posudek podle údajů, které lze opatřit jinak. Vyvlastňovaný v tomto případě nemůže vznášet námitky proti ocenění uvedenému ve znaleckém posudku.

Podle ust. § 20 odst. 4 náklady spojené s vyhotovením znaleckého posudku hradí vyvlastnitel.

24. Podle ust. § 24 odst. 3 písm. a) bod 3 zákona o vyvlastnění výroky o vyvlastnění práv k pozemku nebo ke stavbě vyvlastňovací úřad rozhodne o odnětí vlastnického práva vyvlastňovaného k pozemku nebo ke stavbě a o jeho přechodu na vyvlastnitel,

Podle ust. § 24 odst. 3 písm. c) zákona o vyvlastnění výroky o vyvlastnění práv k pozemku nebo ke stavbě vyvlastňovací úřad určí, v jaké lhůtě je vyvlastnitel povinen zahájit uskutečňování účelu vyvlastnění; lhůta nesmí být delší než 2 roky od právní moci rozhodnutí.

Podle ust. § 24 odst. 4 písm. a) zákona o vyvlastnění výroky o náhradě za vyvlastnění vyvlastňovací úřad stanoví výši náhrady pro vyvlastňovaného, jakož i pro oprávněného z věcného břemene, jejichž práva vyvlastněním zanikají, a uloží vyvlastniteli, aby jim náhrady zaplatil ve lhůtě, která nesmí být delší než 60 dnů od právní moci rozhodnutí.

25. Podle ust. § 28 odst. 3 písm. a) zákona o vyvlastnění soud při určování výše náhrady zohlední všechny okolnosti tak, aby dospěl ke spravedlivé náhradě. V odůvodněných případech stanoví částku vyšší s přihlédnutím k mimořádným vlastnostem vyvlastňovaného pozemku nebo stavby, popřípadě k mimořádným okolnostem věci. Kromě náhrad uvedených v § 10 lze za vyvlastnění poskytnout vyvlastňovanému a) částku v maximální výši 40 % z ceny stanovené podle § 10 odst. 1 písm. a) a § 10 odst. 4 a 5 za zmírnění tvrdosti vyvlastnění, zohledňující i délku vlastnictví pozemku nebo stavby více než 15 let od nabytí za úplatu.

26. V občanskoprávním řízení podle páté části o. s. ř. bylo nepochybné, na základě provedených důkazů, že tvrzení žalobkyně k výroku o určení náhrady za odejmutí vlastnického práva se shodovala s její argumentací už v průběhu správního řízení a i před správními soudy, a proto předmětná rozhodnutí nalézací soud znovu k důkazu provedl.

Ve vztahu k projednávané věci se ve smyslu shora citovaných ustanovení zákona o vyvlastnění nejpodrobněji vyjádřil ve svém rozhodnutí Krajský úřad [územní celek], jehož závěry nebyly zpochybněny ani v řízení před správními soudy. Vzhledem k tomu, že se nalézací soud na základě výsledku dokazování s argumentací odvolacího správního orgánu ztotožnil, vyjímá z jeho obsahu:

Odvolací orgán považuje za prokázané, že odvolatelka neakceptovala ve stanovené lhůtě návrh kupní smlouvy předložený vyvlastnitelem, že na tento návrh ve stanovené lhůtě ani nijak nereagovala (ve spise není založen žádný protínávrh ani jiná odpověď odvolatelka ve vyjádření k ústnímu jednání ani v odvolání takové skutečnosti netvrdí ani neprokazuje). Dále má odvolací orgán za prokázané, že vyvlastnitel s odvolatelkou jednal před zasláním návrhu smlouvy a ještě téměř půl roku po uplynutí akceptační lhůty o směně nemovitostí, přičemž odvolatelka všechny návrhy odmítla (viz zápis z jednání dne [datum], jehož obsah odvolatelka nijak nerozpоруje). Z uvedeného vyplývá, že vyvlastnitel se o dohodu skutečně pokoušel, a to nikoli pouze formálně; jinak by návrh na vyvlastnění podal neprodleně po uplynutí lhůty k přijetí návrhu. Z obsahu korespondence je navíc zřejmé, že veškerou aktivitu v jednání vyřadovávala vyvlastňovaná od vyvlastnitel, sama žádné konkrétní návrhy nepředložila. Námítka, že vyvlastnitel bezdůvodně ukončil jednání a neodpověděl ani na poslední urgenci je nedůvodná... Vyvlastňovací úřad nemohl rozhodovat dle posudku, jehož kopii předložila odvolatelka již proto, že měl k dispozici pouze jeho kopii, kterou nemohl posuzovat jako znalecký posudek, ale pouze jako jeden z listinných důkazů. Odvolatelka přitom předložila kopii před prvním jednáním (dne [datum]), na kterém neměla výhrady k závěru, že vyhotovení znaleckého posudku žádá vyvlastňovací úřad. Pokud tedy odvolatelka chtěla, aby výše náhrady byla určena dle posudku, který žádá sama, měla tento úmysl vyvlastňovacímu úřadu sdělit, předložit originální znalecký posudek a vyslovit nesouhlas se závěrem, že posudek žádá vyvlastňovací úřad... V daném případě určil vyvlastňovací úřad výši náhrady na základě znaleckého posudku znalce, který byl jeho vyhotovením pověřen usnesením vyvlastňovacího úřadu. Znalec konstatuje v posudku, že se jedná o neudržovanou a nevyužívanou zahradu, nenápojenou na inženýrské síť, pozemek je dle územního plánu zařazen do ploch s funkčním využitím plochy přírodní. Cenu stanovil porovnávací metodou, pro srovnání využil ceny zjištěné ze skutečně realizovaných smluv... posudek je vyhotoven v souladu se zadáním vyvlastňovacího úřadu, má náležitosti stanovené zákonem, je dostatečně jasný, z jakých podkladů vychází a jeho závěry jsou náležitě odůvodněné. Odvolatelka pak kromě námítky, že v jí předloženém posudku je cena vyšší, obsah ani závěry posudku nijak nerozporevala. ... Pozemek měl být oceněn jako zahrada, protože tak je veden ke dni podání žádosti v katastru nemovitostí, a tak je i užíván (resp. není vůbec užíván). Ke skutečnosti, že je určen k zastavení stavbou komunikace nemělo být při stanovení obvyklé ceny v rámci řízení vůbec přiblíženo. Cena pozemku, oceněného, vzhledem k tomu, že byla brána v úvahu existence územního rozhodnutí, jako pozemek stavební, se tak jeví nadsazená. Vyvlastnitel proti takto určené výši náhrady nevznesl žádné námítky, je nepochybné, že s takto určenou výši náhrady souhlasí a proti výroku se ani neodvolal; odvolací orgán proto výši náhrady přes uvedené vady posudku potvrdil... Znalecký posudek předložený odvolatelkou je vyhotoven v evidentním rozporu s § 10 odst. 5 zákona o vyvlastnění. Posudek žádaný vyvlastňovacím úřadem, na základě kterého byla výše náhrady určena, reflektuje skutečné kupní ceny obdobných nemovitostí v místě, a vyvlastnitel proti němu nevznesl námítky.

27. S ohledem na uvedené, soud nevyhověl důkazním návrhům o výsledcích zpracování znaleckého posudku, které byly v řízení jako listinné důkazy použity, ani návrhu žalobkyně o zadání revizního znaleckého posudku, ani o zkoumání délky jejího vlastnictví k pozemku a to pro jejich nadbytečnost s ohledem na prokázaný průběh projednávaného řízení.

28. V daném řízení se soud musel ve vztahu k náhradě rovněž zabývat požadavkem žalobkyně o její zvýšení pro vyvlastňovanou na základě mimořádné okolnosti věci. Takovou okolnost žalobkyně spatřovala v svém dlouhodobém vlastnictví (více než 15 let) úplatně nabytého pozemku. Z dikce ust. § 28 zákona o vyvlastnění vyplývá, že jde o taxativní výčet důvodů pro mimořádné soudní navýšení náhrady pro vyvlastňovaného, a žalobkyně tak uplatnila mimořádnou okolnost dle § 28 odst. 3 písm. a) zákona o vyvlastnění. Dle tohoto ustanovení lze kromě náhrad uvedených v § 10 za vyvlastnění poskytnout vyvlastňovanému částku v maximální výši 40 % z ceny stanovené podle

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Rohrsetzerová

§ 10 odst. 1 písm. a) a § 10 odst. 4 a 5 za zmírnění tvrdosti vyvlastnění, zohledňující i délku vlastnictví pozemku nebo stavby více než 15 let od nabytí za úplatu.

29. Při úvaze, zda lze žalobkyni přiznat za určitých okolností a ze zákonem stanovených důvodů vyšší náhradu než může, resp. mohl, stanovit správní orgán v rámci vyvlastňovacího řízení, nemohl soud přehlédnout, že za zásah do vlastnického práva byla žalobkyni přiznána vysoká náhrada. S ohledem na žalobní požadavek o její navýšení dle § 28 odst. 3 zákona o vyvlastnění vzal soud ve vztahu k vyvlastňovanému pozemku v úvahu shora popsané výsledky dokazování a ve vztahu k ust. § 28 odst. 3 písm. a) žádné mimořádné vlastnosti tohoto pozemku neshledal.

30. Zároveň v souvislosti s touto kompetencí o soudní navýšení náhrady se nalézací soud na základě výsledku dokazování zabýval úvahou, zda vedle zásahu do vlastnického práva mohlo dojít i ke značnému zásahu do osobních či osobnostních práv žalobkyně. V tomto směru žalobkyně žádná tvrzení ani důkazy neuplatnila a setrvala pouze na délce vlastnictví předmětného pozemku. Vzhledem k prokázané podobě pozemku, který byl neoplocený, neudržovaný, bylo pro soud zřejmé, že v daném řízení nelze zohlednit ani mimořádné navýšení podle dalších taxativně vymezených důvodů ust. § 28 odst. 3 písm. b) c) d) vyvlastňovacího zákona. V poslední řadě soud nemohl přehlédnout ani vstřícný postoj vyvlastňovatele vůči žalobkyni v průběhu vyvlastňovacího řízení, která mu sice neposkytovala žádnou součinnost, ale vůči které se vyvlastnitel v otázce náhrady za vyvlastněný pozemek zachoval velkoryse.

Veden těmito úvahami na základě popsaného výsledku dokazování, soud žalobu v celém rozsahu zamítl.

31. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o. s. ř. v souladu s § 151 odst. 1, odst. 3 o. s. ř. Účastník byl ve sporu zcela úspěšný, a proto mu byla přiznána náhrada nákladů řízení ve smyslu ust. § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb., za 7 úkonů á 300 Kč (převzetí a příprava zastoupení, vyjádření ze dne [datum] a [datum], účast při jednání dne [datum], [datum] a [datum] a účast na místním šetření dne [datum], tj. celkem odměna v částce 2 100 Kč a rovněž 21% DPH ve výši 441 Kč, když zástupce účastníka je plátcem daně z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu, celkem 2 541 Kč. Přiznané náklady řízení ve výši 2 541 Kč je žalobkyně povinna zaplatit účastníkovi do tří dnů od právní moci rozsudku dle § 160 odst. 1 o. s. ř. k rukám právního zástupce účastníka (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Plzni.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat svého práva návrhem na soudní výkon rozhodnutí či exekuci.

Plzeň 18. května 2023

JUDr. Vlasta Formánková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Rohrsetzerová